

DZIENNIK URZĘDOWY

T R E Ś Ć :

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

- 156. WYWIESZENIE OBWIESZCZENIA DOTYCZĄCEGO WKŁADÓW W BYŁEJ AUSTRJACKIEJ P. K. O.
- 157. ULGI DLA POBOROWYCH STANU DUCHOWNEGO.
- 158. WYSTAWIANIE PASZPORTÓW GDAŃSKICH.
- 159. INFORMOWANIE STRON PRZEZ URZĘDY ZAGRANICZNE R. P. O OBOWIĄZUJĄCYCH PRZEPISACH PRAWNYCH W POLSCE.

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

- 160. ODROCZENIE SŁUŻBY WOJSKOWEJ SŁUCHACZOM I UCZNIOM ZAKŁADÓW NAUKOWYCH.
 - 161. NOWA TARYFA CELNA.
 - 162. WIZOWANIE ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW.
 - 163. ZMIANY I UZUPEŁNIENIA HASEŁ REJESTRATURY.
 - 164. ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P. w: BUDAPESZCIE WINNIPEGU, ASUNCION i NICEL.
 - 165. ZMIANY PERSONALNE.
 - 166. ODZNACZENIA.
-

CZEŚĆ I.

E.III.805/53/1

156.

WYWIESZENIE OBWIESZCZENIA DOTYCZĄCEGO WKŁADÓW W B. AUSTRYACKIEJ P. K. O.

Polecam wszystkim Konsułatom R. P. wywieszenia w lokalach biurowych oraz umieszczenia w prasie emigracyjnej następującego komunikatu:

„Komitet likwidacyjny dla dawnych wkładów austriackich, Warszawa, Świętokrzyska 35, komunikuje, że obywatele polscy, którzy posiadają w austriackim „Postsparkassenamt” depozyty przedwojenne, mogą za pośrednictwem Komitetu depozyty te sprowadzić do kraju. W tym celu zainteresowani winni nadesłać Komitetowi dane, uzasadniające ich pretensje do depozytów, oraz podać dokładny adres. -- Przy tej sposobności wyjaśnia się, że depozyty w austriackich pożyczkach wojennych nie przedstawiają obecnie żadnej wartości. Wobec czego sprowadzenie ich do kraju spowoduje jedynie niepotrzebne koszty, które będą musieli pokryć właściciele takich depozytów”.

157.

E.III.749/1/6

ULGI DLA POBOROWYCH STANU DUCHOWNEGO.

Wobec zgody Ministra Spraw Wojskowych, wydanej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (pismo z dnia 20.IX.33 r. Nr 1006-24 I. Org.) zarządzam, aby Urzędy Zagraniczne R. P. wydawały na podstawie art. 67, ustęp ostatni, ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym ulgi dla poborowych stanu duchownego na następujących zasadach:

1. Ulga z art. 57 ustawy może być udzielona w krajach europejskich poborowym, osiągałym w danym roku kalendarzowym wiek poborowy oraz starszym, którym dotąd przysługiwało przesunięcie terminu stawienia się do poboru aż do odwołania (§ 294 ust. 1 rozp. wykon. do wymienionej ustawy — Dz. U. R. P. Nr 31 z 1930 r., poz. 270) lub do pewnego określonego terminu (§ 294, ustęp 2 rozp. wykon.).

W krajach pozaeuropejskich ulga z art. 57 wymienionej ustawy, może być udzielona poborowym, osiągałym w danym roku kalendarzowym wiek poborowy oraz osobom starszym, które dotąd nie stały przed komisją poborową, a nie przekroczyły 48 roku życia.

2. Osoby, którym przysługuje ulga z art. 57 ustawy o powsz. obow. wojsk. mają złożyć we właściwym urzędzie zagranicznym podanie z przytoczeniem danych osobistych, potrzebnych do wypełnienia listy poborowej (wzór Nr. 9 do rozp. wykon.— Dz. U. R. P. Nr. 31 z 1930 r., poz. 270) oraz z dołączeniem zaświadczenia, stwierdzającego przynależność do stanu duchownego. Zaświadczenia powinny odpowiadać warunkom, podanym w § 235 rozp. wykon. i wzorom, umieszczonym w zał. Nr. 3 do tegoż rozporządzenia. Zaświadczenia, wystawione przez władze duchowne lub świeckie zagraniczne, nie pokrywające się z władzami, przewidzianymi we wzorach zał. Nr. 3 do rozp. wykon., mają być przesyłane do Min. Wyznań Relig. i Ośw. Publiczn. celem zaopiniowania, czy w danym wypadku może być udzielona ulga z art. 57 ustawy o powsz. obow. wojsk.
3. Nazwiska osób, którym urzędy zagraniczne udzielają ulgi z art. 57 ustawy, oraz ich dane osobiste mają być wpisane do listy poborowej (wzór Nr. 9 do rozp. wykon.). Orzeczenie o przyznaniu ulgi należy wpisać do rubryki 21. Wyciągi z list poborowych dla osób, którym przyznano ulgę z art. 57 ustawy, mają być skierowane do powiatowych władz administracji ogólnej w kraju, wskazanych w § 292, ustęp 1 rozp. wykon. Władze te przesyłają wyciągi po ich wykorzystaniu do właściwych P. K. U. w myśl § 292, ustęp 2 rozp. wyk., które prześlą urzędowi zagranicznemu obowiązujące wojskowe dokumenty osobiste, celem doręczenia ich zainteresowanym.
4. Osoby, które stawały już przed komisją poborową w kraju i zostały zakwalifikowane do kat. A., jednak nie zostały jeszcze przeniesione do rezerwy, jak również, które zostały zakwalifikowane przez komisję poborową w kraju do kat. B., mogą uzyskać ulgę z art. 57 ustawy tylko wówczas, gdy należą do osób stanu duchownego wyznania katolickiego (wszystkich obrządków w myśl § 234 pkt. a rozp. wykon.), a to zgodnie z art. V konkordatu, zawartego ze Stolicą Apostolską i z art. 57, ustęp 2, ustawy o powszechnym obow. wojsk. w nowym brzmieniu. Osoby innych wyznań nie mogą w tym wypadku otrzymać ulgi z art. 57 ustawy, gdyż w myśl art. 66, ustęp 2 ustawy, zgłoszenie prawa do ulgi powinno było nastąpić w dniu poboru.

Do osób należących do rezerwy i posp. ruszenia stosują się przepisy § 238 rozp. wykon.

5. Z chwilą udzielenia ulgi z art. 57 ustawy, stosunek danych osób do wojska należy uważać za uregulowany. Przepisy dotyczące przesunięć terminu poboru oraz obowiązku powrotu do kraju dla stawienia się przed komisją poborową nie mają do

tych osób zastosowania. Przy zawiadamianiu o przyznaniu ulgi z art. 57 ustawy, urzędy zagraniczne powinny jednak zainteresowanych pouczyć, że w razie wystąpienia ze stanu duchownego tracą prawo do ulgi i podlegają powszechnemu obowiązkowi wojskowemu na ogólnych zasadach.

Jednocześnie polecam urzędowi zagranicznemu ogłoszenie warunków uzyskania wspomnianej ulgi sposobem, przyjętym w danym okręgu konsularnym.

158.

E.III.728/6/2

WYSTAWIANIE PASZPORTÓW GDAŃSKICH.

W związku z wykonywaniem Umowy dotyczącej wykonania art. 27 Umowy Warszawskiej z dnia 24.X.1921 r. (dodatek do Dz. Urz. M. S. Z. Nr 10/24 r.) zarządzam, na zasadzie porozumienia zawartego pomiędzy Rządem R. P. a Senatem W. M. Gdańska z dnia 5.VIII.1933 r. aby paszporty wydawane przez Urzędy Zagraniczne R. P. obywatelom gdańskim, były wystawiane jedynie w języku niemieckim.

Nazwa urzędu wystawiającego paszport winna być w języku polskim umieszczona na str. 4-tej paszportu gdańskiego na miejsce:

„Polizei-Präsidium Landes-Passstelle”.

159.

E.III.438/4/1

INFORMOWANIE STRON PRZEZ URZĘDY ZAGRANICZNE R. P. O OBOWIĄZU- JĄCYCH PRZEPISACH PRAWNYCH W POLSCE.

Załatwianie spraw poszczególnych stron zgłaszających się do Urzędów Zagranicznych R. P. napotyka często na trudności z tej przyczyny, że strony te przebywając zagranicą, nie znają zasadniczych w Polsce obowiązujących przepisów ustawowych. O ile w kraju zaznajomienie się społeczeństwa z obowiązującymi przepisami jest ułatwione dzięki dostępnym każdemu wydawnictwom: „Dziennik Ustaw R. P.” i „Monitor Polski” i prasie podającej ważniejsze ustawy i rozporządzenia, to dla osób, przebywających zagranicą zapoznanie się z prawem obowiązującym w Polsce jest nadzwyczaj utrudnione. Zaznajomienie zatem obywateli polskich zagranicą z elementarnymi przepisami musi być obowiązkiem Urzędów Zagranicznych R.P., które w tym celu winny stać w kontakcie z większymi grupami obywateli zrzeszonych w poszczególnych stowarzyszeniach, przede wszystkim na terenach emigracyjnych.

Najpilniejszym jest zaznajomienie tych stowarzyszeń z przepisami obowiązującymi w zakresie spraw:

- 1) obywatelstwa,
- 2) stanu cywilnego,

- 3) paszportowych,
- 4) wojskowych,
- 5) cudzoziemców,
- 6) legalizacji dokumentów,
- 7) opieki społecznej.

W tym celu zarządzam, by Urzędy Zagraniczne R. P., mające siedzibę w stolicach państw obcych, opracowały zasady stosownie do potrzeb lokalnych do stałego informowania interesantów w danym państwie i nadesłały swoje projekty do aprobaty Ministerstwa Spraw Zagranicznych w czasie do 31 grudnia 1933 r. Przy opracowaniu zasad trzeba wziąć pod uwagę, że należy informować:

- ad 1) w sprawach obywatelstwa o treści obowiązujących w tej mierze przepisach (Ustawa o obywatelstwie Państwa Polskiego Dz. U. R. P. Nr. 7 z 1920 r. poz. 44 i Nr. 109 z 1933 r. poz. 896), zwracając specjalną uwagę na warunki, od których to obywatelstwo zależy, następnie na przyczyny powodujące utratę obywatelstwa; w tym dziale należy podać jakie dokumenty winny być przedkładane, względnie jakie należy podać dane osobiste dla udowodnienia obywatelstwa polskiego;
- ad 2) w sprawach stanu cywilnego podając w przystępnej formie materialne przepisy prawne, od których zależy ważność małżeństwa (ustawa o międzynarodowym prawie prywatnem Dz. U. Nr. 109 z 1926 r. poz. 581), następnie wyjaśnić potrzebę i sposób wydawania świadectw zdolności do zawarcia małżeństwa, wkońcu podać pouczenie w sprawie wydobywania w Polsce akt stanu cywilnego oraz związane z tem opłaty konsularne;
- ad 3) w sprawach paszportowych pouczając, że zasadniczym warunkiem jest stwierdzenie posiadania obywatelstwa, następnie ustalić sposób stwierdzania identyczności strony, podać rodzaje paszportów (jednoosobowe i rodzinne), opłaty;
- ad 4) w sprawach wojskowych wskazując zasadnicze obowiązki obywateli, ustalone w ustawie o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 60 z 1933 r. poz. 455), oraz sposób i dokumenty potrzebne do zgłaszania się do rejestracji wojskowej;
- ad 5) w sprawie kwestji cudzoziemców w Polsce podkreślając konieczność posiadania wizy na wjazd, i wskazując na ograniczenia z powodu ochrony rynku pracy, potrzebę udowodnienia konieczności pobytu w Polsce, oraz procedurę wystawiania wiz;
- ad 6) w sprawach legalizowania dokumentów dając wskazówki co do tego, jakie dokumenty i w jakich wypadkach wy-

magają legalizacji, przyczem miarodajne są umowy o obrocie prawnym zawarte przez Polskę;

- ad 7) w dziale z zakresu opieki społecznej opierając się tak na ustawie o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr. 26 z 1932 r. poz. 238), jak i na układach w tej kwestji, zawartych z państwem siedziby.

Urzędy Zagraniczne w państwach, w których występują inne jeszcze sprawy interesujące ogół obywateli polskich (np. świadectwa wezwania do pracy), winny sporządzić informacje dotyczące także i tych spraw.

Po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych zasad informowania Urzędy Zagraniczne R. P. wydadzą i roześlą stowarzyszeniom polskim w jak najkrótszym czasie zasadnicze informacje, które w przyszłości winny być w razie potrzeby uzupełnione.

Minister

Warszawa, dn. 1 listopada 1933 r.

(—) *J. Beck*

CZEŚĆ II.

E.III. 749/5/10.

160.

ODROCZENIE SŁUŻBY WOJSKOWEJ SŁUCHACZOM I UCZNIOM ZAKŁADÓW NAUKOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje następujące wyjaśnienia otrzymane z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

1. Słuchaczom rzeczywistym Szkoły Medycyny i Farmacji w Reims (Francja), należącej do Uniwersytetu Paryskiego, przysługuje prawo do odroczenia służby wojskowej z art. 63 pkt. 2 Ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym. (M. S. Wewn. z dn. 27.IX.1933 r., Nr. Wojsk. B.8/27/1),
2. uczniom 8-ej (ostatniej) klasy Gimnazjum X. X. Salezjanów im. Kazimierza Wielkiego w Ostrzeszowie — woj. Poznańskie — przysługuje prawo do odroczenia służby wojskowej z art. 63 pkt. 1 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (M. S. Wewn. z dn. 21.IX.1933 r. Nr. Wojsk. B.8/25/1) oraz
3. w wykazie wyższych zakładów naukowych zagranicznych, których słuchaczom przysługuje prawo do odroczenia służby wojskowej (Dz. U. R. P. z r. 1931 Nr. 52 poz. 434) z art. 63 pkt. 2 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym we Włoszech mylnie wydrukowano: „Medjolan — Królewski

wyższy Instytut Nauk Ekonomicznych i Handlowych" zamiast: „Medjolan — Królewski Uniwersytet”. (M. S. Wewn. z dn. 21.IX.1933 r. Nr. Wojsk. B. 8/23/1).

161.

R. E. 65 a/30.

NOWA TARYFA CELNA.

W codziennem użyciu nowej taryfy celnej, która weszła w życie w dn. 11.X. 1933 r. najważniejszą niewątpliwie rzeczą będzie właściwe odnotowywanie jej trzeciej (konwencyjnej) kolumny.

Ta trzecia kolumna wyłaniać się będzie w miarę zawierania przez Polskę umów handlowych na podstawie nowej taryfy celnej.

W związku z powyższem powstaje konieczność skrupulatnego i ciągłego utrzymywania à jour odnośnych zarządzeń i pouczeń Ministerstwa Skarbu.

Niektóre zarządzenia umieszczone będą w Dz. U. R. P., inne — w Monitorze Polskim, a jeszcze inne — wcale nie będą ogłaszane.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych pragnąc, z jednej strony, przyjść podległym mu placówkom zagranicznym z pomocą, a z drugiej — zgeneralizować utrzymywanie à jour taryfy, będzie — w porozumieniu z Min. Skarbu — komunikowało placówkom wiadomości o wszelkich zmianach w taryfie celnej, a zwłaszcza w jej trzeciej kolumnie.

Wiadomości te komunikowane będą placówkom w specjalnych, kolejnymi numerami zaopatrzonych „komunikatach w sprawie zmian w taryfie celnej”. Komunikaty te, po skutecznieniu właściwych adnotacyj, Ministerstwo poleca kompletować w osobnych teczkach.

Techniczna strona niniejszego komunikatu przedstawiać się będzie jak następuje:

O zarządzeniach, zmianach oraz uzupełnieniach ogłaszanych bądź w Dz. U. R. P., bądź w Monitorze Polskim, Ministerstwo będzie powiadamiało placówki, wskazując odnośny numer Dz. U. R. P., względnie Monitora Polskiego.

Zarządzenia, zmiany oraz uzupełnienia nie ogłaszane w żadnem z powyższych wydawnictw urzędowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych będzie przysyłało placówkom niezwłocznie po otrzymaniu odnośnych materiałów z Min. Skarbu.

Ministerstwo uważa, iż takie postawienie sprawy ułatwi placówkom ich codzienną pracę, a zwłaszcza informowanie stron i prosi wszystkie podległe mu urzędy zagraniczne o skrupulatne i ciągłe odnotowywanie wszelkich komunikowanych im zmian i uzupełnień dotyczących taryfy celnej. Informacje bowiem w zakresie taryfy celnej udzielane przez placówki mają w zasadzie charakter autorytatywny i winny być zawsze jaknajściślejsze i jaknajdokładniejsze.

W razie wątpliwości przy stosowaniu taryfy celnej w odniesieniu do określonego towaru należy zwracać się o orzeczenie taryfikacyjne — podając dokładny opis towaru (ew. fotografię), względnie załączając próbkę, do Ministerstwa Skarbu, Dep. Ceł (kopja pisma do M. S. Z., Biuro R. E.).

Ministerstwo zaznacza, iż zarządzeń, zmian i uzupełnień do nowej taryfy celnej w pierwszym okresie jej obowiązywania będzie niewątpliwie większa ilość, w miarę jednak zakończenia będących w toku negocjacyj handlowych z poszczególnymi państwami, ilość zmian i uzupełnień zmaleje i nie będzie stanowiła żadnego poważniejszego obciążenia dla placówek.

Komunikując powyższe Ministerstwo jeszcze raz podkreśla, że posiadanie przez każdy Urząd zagraniczny R. P. kompletnej taryfy celnej, obowiązującej w kraju, jest koniecznością z której doniosłości każda Placówka R. P. zdaje sobie dokładnie sprawę. Ponieważ jej prowadzenie i utrzymywanie à jour przedstawia praktycznie pewne trudności, Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwem Skarbu przyjdzie w tym kierunku z pomocą, której ramy nakreślone zostały powyżej.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych oczekuje od Urzędów zagranicznych możliwie najskrupulatniejszego przestrzegania powyższych wytycznych.

162.

R.E.60/30.

WIZOWANIE ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, iż w ostatnim czasie zdarzają się dość częste wypadki parokrotnego wizowania świadectw pochodzenia przez polskie placówki konsularne na te same przesyłki.

W szczególności zauważono, że konsulatory wizują powtórnie świadectwo pochodzenia na tę samą przesyłkę przeważnie w wypadkach, gdy strona nie ocili tej przesyłki z tych lub innych względów w terminie ważności pierwotnego świadectwa pochodzenia.

Komunikując powyższe Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca podległym mu placówkom uwagę na obowiązujące przepisy o świadectwach pochodzenia, w myśl których powtórne wizowanie świadectwa pochodzenia na tę samą przesyłkę jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy eksporter udowodni, że pierwotne świadectwo pochodzenia zostało zagubione; w takich wypadkach, gdy towar został faktycznie wysłany, konsulatory winny wydawać duplikat świadectwa pochodzenia.

Natomiast w wypadkach, o których mowa w ust. 2 niniejszego pisma, t. j. w razie przeterminowania świadectwa pochodzenia, strony mają możliwość uzyskania jego prolongaty w Dyrekcji Ceł, względnie w Ministerstwie Skarbu (Zbiór Przep. Konsul. Tekst 186 § 14).

163.

G.M.A. 489/30.

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA HASEŁ REJESTRATORY.

Stosownie do punktu 7 Instrukcji, zamieszczonej w Hasłach Rejestratory, wprowadza się następujące uzupełnienia:

Dodaje się hasła:

771 — wystawianie i przedłużanie dokumentów, dotyczących żeglugi.

147 — procedura rewizjonistyczna w ramach Paktu Ligi Narodów.

W.O. 503/59/60/61/62.

164.**ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P. w: BUDAPESZCIE,
WINNIPEGU, ASUNCION I NICEI.**

1. Konsulat R. P. w Budapeszcie — VII Aréna ut 86/B,
2. „ „ w Winnipegu — 139 Roslyn Road,
3. „ Hon. R. P. w Asuncion — calle Ipané 471,
4. „ „ „ w Nicei — 6, rue du Congrès.

165.

W.O.471/10.

ZMIANY PERSONALNE**W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH****MIANOWANI:**

Eska Stanisław, radca ministerjalny w V st. sł. — z dniem 1 listopada 1933 r. radcą poselstwa w V st. sł. w Poselstwie R. P. w Moskwie z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego Poselstwa.

Czosnowski Wacław, prow. referendarz w VII st. sł. — z dniem 1 stycznia 1934 r. prow. konsulem w VII st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu R. P. w Lyonie.

Łukaszewicz Stanisław, referendarz w VII st. sł. — z dniem 1 stycznia 1934 r. konsulem w VII st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu R. P. w Tel-Aviv.

Wierski Zygmunt, referendarz w VIII st. sł. — z dniem 1 grudnia 1933 r. attaché poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie R. P. w Atenach.

Carl Fr. Hellmann, konsulem honorowym R. P. w Norrköping (Szwecja) z dniem 5 września 1933 r.

ODWOŁANI:

Cybulski Teodor, prow. wicekonsul w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Kurytybie — z dniem 28 lutego 1934 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem prow. referendarzem w VII st. sł. od 1 marca 1934 r.

Domaszewicz Michał, prow. attaché poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie R. P. w Teheranie z dniem 31 stycznia 1934 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem prow. referendarzem w VIII st. sł. od 1 lutego 1934 r.

Karczewski Jan, konsul I kl. w VI st. sł. kierownik Konsulatu R. P. w Lyonie — z dniem 31 grudnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem radcą ministerjalnym w VI st. sł. od 1 stycznia 1934 r.

Koziebrodzki Leopold, attaché konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie R. P. w Kiszyniowie z dniem 31 grudnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem referendarzem w VIII st. sł. od 1 stycznia 1934 r.

Pijanowski Henryk, sekretarz konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Ottawie — z dniem 31 grudnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem sekretarzem w IX st. sł. od 1 stycznia 1934 r.

Wszelaki Jan, radca poselstwa II kl. w VI st. sł. w Ambasadzie R. P. w Londynie — z dniem 31 grudnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem radcą ministerjalnym w VI st. sł. i powierzeniem zastępstwa Naczelnika Wydziału P. III. od 1 stycznia 1934 r.

Zaleski Franciszek, attaché Ambasady w VIII st. sł. w Ambasadzie R. P. w Paryżu — z dniem 31 grudnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnem mianowaniem referendarzem w VIII st. sł. od 1 stycznia 1934 r.

ANULOWANIE NOMINACJI

Eski Stanisława, radcy ministerjalnego w V st. sł. na konsula generalnego w V st. sł. w Moskwie, (w związku z nominacją na radcę poselstwa w Poselstwie R. P. w Moskwie).

ANULOWANIE ODWOŁANIA

Dr. Bizezińskiego Tadeusza, konsula R. P. w Lipsku z pozostawieniem na dotychczasowem stanowisku kierownika Konsulatu R. R. w Lipsku, pismem z dnia 26 października 1933 r.

PRZENIESIENI:

Mieczysławski Witold, attaché konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie R. P. we Wrocławiu — z dniem 1 stycznia 1934 r. do Konsulatu R. P. w Kiszyniowie.

PRZYDZIELENI:

Dąbrowska Zofja, sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. (S. D. P.) — do Wydziału Osobowego z dniem 1 listopada 1933 r.

Dostał Wacław, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (A. III.) — do Wydziału Osobowego z dniem 4 września 1933 r.

Dr. Jażdżewski Antoni, radca ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — do Wydziału P. III. z dniem 25 listopada 1933 r.

Korsak Witold Ryszard, referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. — do Wydziału Osobowego z dniem 6 października 1933 r.

Krajewski Wincenty, referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. (S. D. P.) — do Wydziału Osobowego z dniem 9 października 1933 r.

Landy Zofja, naczelnik kancelarii w VII st. sł. w M. S. Z. (A. III.) — do Wydziału A. II. z dniem 7 października 1933 r.

Mantuszewski Walery, naczelnik kancelarii w VIII st. sł. w M. S. Z. — do Archiwum (G. M. A.) z dniem 6 października 1933 r.

Preissowa Eugenja, adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. (E. II.) — do Wydziału Osobowego z dniem 1 listopada 1933 r.

Stebtowski Adam, radca ministerjalny w V st. sł. w M. S. Z. — do Wydziału P. I. z dniem 1 listopada 1933 r.

Sterczyński Stanisław, asesor w VII st. sł. w M. S. Z. (W. O.) — do Archiwum (G. M. A.) z dniem 16 października 1933 r.

Wyszyński Zygmunt, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. II.) — do Gabinetu Ministra z dniem 1 listopada 1933 r.

Zembrzуска Leonja, asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. III.) — do Archiwum (G. M. A.) z dniem 1 listopada 1933 r.

PRZEDŁUŻENIE TERMINU PEŁNIENIA FUNKCJI:

Starzewskiemu Janowi, radcy ministerjalnemu w VI st. sł. — p. o. chargé d'affaires R. P. w Tallinnie do dn. 30 listopada 1933 r.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Brzezińskiej Wandzie, adjunktowi kancelaryjnemu w VIII st. sł. — do dn. 31 marca 1934 r.

Chrzęszczewskiej Hannie, sekretarzowi w X st. sł. — do dn. 31 października 1934 r.

Czerwińskiemu Ludomirowi, kontrolerowi w IX st. sł. — do dn. 31 grudnia 1933 r.

Gulińskiej Zofji, asesorowi w VIII st. sł. — do dn. 30 września 1934 r.

Langerowi Bronisławowi, naczelnikowi kancelarii w VIII st. sł. — do dn. 30 czerwca 1934 r.

Podhorskiej Magdalenie, adjunktowi kancelaryjnemu w IX st. sł. — do dn. 31 grudnia 1934 r.

Pogorzelskiemu Janowi, księgowemu w VIII st. sł. — do dn. 30 czerwca 1934 r.

Suskiemu Zygmuntowi, rejestratorowi w X st. sł. — do dn. 30 listopada 1934 r.

PRZESUNIĘTO TERMIN ROZPOCZĘCIA URLOPU BEZ PŁATNEGO:

Rosińskiej Marji, adjunktowi kancelaryjnemu w VIII st. sł. — na dzień 16 października 1933 r.

POWOŁANI DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Kaplita Eugenjusz, asesor w VII st. sł. w stanie nieczynnym w M. S. Z. — z dniem 26 października 1933 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Buczyński Romuald, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dn. 1 listopada 1933 r.

Pawłowiczówna Zofja, rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — z dn. 1 listopada 1933 r.

Przychodzka Irena, asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dn. 1 listopada 1933 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY W M. S. Z.:

Kaplita Eugenjusz, asesor w VII st. sł. — z dn. 31 października 1933 r. w związku z przejściem do Ministerstwa Skarbu.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ:

Wyszyński Bronisław Bohdan, prow. referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. — z dn. 31 stycznia 1934 r.

ZWOLNIENI Z DELEGACJI:

Hinze Wiktor, — z obowiązków Delegata Polskiego w Komisji Polubownej do Spraw Obywatelstwa i Przedstawicielstwa Polskiego w Urzędzie Rozjemczym do Spraw Kart Cyrkulacyjnych w Katowicach — z dn. 26 października 1933 r.

Sieradzki Stefan, ze stanowiska Członka Delegacji Polskiej w Mieszanej Komisji Rozrachunkowej w Warszawie z dn. 26 października 1933 r. (na własną prośbę).

ZMIANY ZARZĄDZONE POSTANOWIENIAMI INNYCH MINISTERSTW:

Dr. Hausnera Bernarda, odwołano ze stanowiska radcy handlowego w V st. sł. przy Ambasadzie R. P. w Londynie z siedzibą w Tel-Aviv, z dniem 31 grudnia 1933 r.

166.

PD-416-h/63

ODZNACZENIA

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 20 lipca 1933 roku Nr. 1388/or/33 udzielił zezwolenia na przyjęcie i noszenie odznak cudzoziemskich następującym osobom:

- 1) *Józefowi Beckowi*, Ministrowi Spraw Zagranicznych — Wielkiej Wstęgi orderu Gwiazdy Rumunji,
- 2) *Wacławowi Jędrzejewiczowi*, Podsekretarzowi Stanu w Ministerstwie Skarbu — Wielkiej Wstęgi orderu Korony Rumuńskiej,
- 3) *Tadeuszowi Schaetzlowi*, ministrowi pełnomocnemu w M. S. Z. — Wielkiej Wstęgi orderu Korony Rumunji,
- 4) *Stanisławowi Esce*, konsulowi generalnemu R. P. w Moskwie — Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą orderu Gwiazdy Rumunji,
- 5) *Antoniemu Romanowi*, radcy ekonomicznemu w M. S. Z. — Krzyża III kl. orderu Kaitseliit Kotkarist oraz Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą orderu Korony Rumunji,
- 6) *Leonowi Babińskiemu*, radcy prawnemu w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą orderu Korony Rumunji,
- 7) *Adamowi Rzewuskiemu*, radcy poselstwa R. P. w Sofji — Krzyża Komandorskiego orderu Korony Rumunji,
- 8) *Zygmuntowi Mostowskiemu*, radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego orderu Gwiazdy Rumunji,
- 9) *Kazimierzowi Katerli*, asesorowi w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego orderu Korony Rumunji,
- 10) *Leonardowi Szebietowskiemu*, naczelnikowi wydziału w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego orderu Gwiazdy Rumunji,
- 11) *Romanowi Staniewiczowi*, konsulowi R. P. w Kurytybie — Krzyża Komandorskiego orderu Gwiazdy Rumunji,
- 12) *Jerzemu Matusińskiemu*, konsulowi R. P. w Pittsburgu — Krzyża Komandorskiego orderu Korony Rumunji,
- 13) *Stanisławowi Sośnickiemu*, konsulowi R. P. w Kijowie — Krzyża Komandorskiego orderu Korony Rumunji,

- 14) *Michałowi Łubieńskiemu*, radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — Krzyża III kl. orderu Kaitseliit Kotkarist,
- 15) *Zygmuntowi Vetulani*, radcy handlowemu Poselstwa R. P. w Bukareszcie — Krzyża Komandorskiego orderu Korony Rumunji,
- 16) *Józefowi Zarańskiemu*, sekretarzowi Ambasady R. P. w Londynie — Krzyża Oficerskiego orderu Korony Rumunji,
- 17) *Kazimierzowi Trębickiemu*, sekretarzowi Poselstwa R. P. w Berlinie — Krzyża Oficerskiego orderu Korony Rumunji,
- 18) *Stanisławowi Millakowi*, b. naczelnikowi wydziału w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego orderu Gwiazdy Rumunji, oraz
- 19) *Alfredowi Dąbrowskiemu*, emerytowanemu konsulowi R. P. — Krzyża Oficerskiego orderu Gwiazdy Rumunji.

PD-416-b/zez w/a/3

Pan Prezydent Rzplitej zarządzeniem z dnia 2.IX 1933 r. Nr 1579/Or udzielił *Janowi Grużewskiemu*, urzędnikowi Poselstwa R. P. w Bukareszcie, zezwolenia na przyjęcie i noszenie — Krzyża Oficerskiego orderu Korony Rumuńskiej.

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) *R. Dębicki*

Redakcja i Administracja
Sekretariat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 48.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.
